

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7404 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 14 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 januari 2007 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (kennelijk bedoeld: de minister van Justitie) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

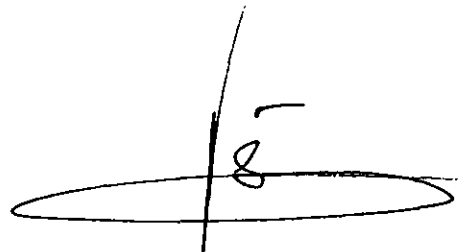
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2007

361.

Verzonden: 10 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

17

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 7404

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 14 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op : , van Sierra Leoneanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.D.V. Efstratiades, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 9 juli 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 30 januari 2007 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 16 februari 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 3 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Bij de beoordeling van het onderhavige geschil betreft de rechtbank de volgende feiten.

Op 2 september 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 29 maart 2002 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid,

aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw). Bij uitspraak van deze rechtbank van 20 maart 2003 is het beroep van eiser gericht tegen voornoemd besluit niet-ontvankelijk verklaard (AWB 02/31455).

- 2.3 Eiser is afkomstig uit Sierra Leone en heeft - samengevat - het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser heeft zijn land van herkomst verlaten omdat hij op de vlucht is voor rebellen bij wie hij heeft weten te ontsnappen. Eiser vreest ook voor de burgerbevolking en de militairen die hem zien als een handlanger van de rebellen alsmede de aanhangers van Tijan Kabaa die hem achtervolgen omdat hij geen lid van hun partij is.
- 2.4 Verweerder heeft de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen. Nu het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone is afgeschaft, is daarmee de grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw komen te vervallen. Eiser heeft immers toerekenbaar geen documenten overgelegd. De oprechtheid van eiser is daarmee aangetast en er wordt afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielaanspraak gedaan. Het asielaanspraak ontbeert positieve overtuigingskracht en is niet geloofwaardig. Tevens heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij gegronde redenen heeft aan te nemen dat hij bij terugkeer een risico loopt als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.5 Eiser heeft hiertegen in beroep - samengevat weergegeven - het volgende aangevoerd. De grondslag van de vergunning is in 2002 vervallen. Alsdan heeft verweerder kunnen overgegaan tot intrekking van de vergunning. Dit is niet gebeurd. Het duurde nog ruim twee jaar voordat er duidelijkheid was in deze zaak. Dit is in strijd met het vertrouwensbeginsel. Verweerder had zorgvuldiger moeten reageren. Voorts betwist eiser dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn. Eiser voert daartoe onder meer aan dat hem niet bekend is dat hij nadere documenten moest verkrijgen. Eiser is thans wel doende een geboorteakte naar Nederland te laten sturen. Eiser bestrijdt dat zijn ontsnapping ongeloofwaardig is. Op het moment van de ontsnapping waren de bewakers onder invloed en niet ad rem genoeg. Eiser heeft naar eerlijkheid geantwoord op de vragen van verweerder. Dat eiser niet alles wist, maakt het relaas nog niet ongeloofwaardig. Daar komt bij dat asielmotieven, gelet op de uitspraak van het Europese Hof van de rechten van de mens van 11 januari 2007 inzake niet marginaal mogen worden getoetst. Ten slotte is gelet op de huidige situatie in Sierra Leone voor eiser niet veilig genoeg om terug te keren.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Op grond van artikel 33, aanhef en onder a, Vw is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
- 2.7 Ingevolge artikel 34 Vw, zoals luidend ten tijde van de aanvraag, kan de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw voordoet.

-
- 2.8 Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw kan de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening is komen te vervallen.
- 2.9 Bij het besluit tot intrekking van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw wordt voorts beoordeeld of een verblijfsvergunning asiel kan worden verleend op één van de andere gronden van artikel 29 Vw.
- 2.10 Allereerst is de vraag aan de orde of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat de grond waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, te weten artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw is komen te vervallen.
- 2.11 De rechtbank stelt vast dat verweerder het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers met de Sierraleoonse nationaliteit heeft beëindigd op 16 september 2002.
- 2.12 Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) heeft overwogen in haar uitspraak van 8 november 2001 (kenmerk 200104464/1, JV 2002, 12), is voor de beoordeling van de vraag of verweerder een categoriaal beschermingsbeleid achterwege kan laten, bepalend dat verweerder een ruime beleidsvrijheid heeft. De verantwoording over het gebruik van de bevoegdheid tot het al dan niet geven van tijdelijke bescherming dient primair te geschieden ten overstaan van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De rechtbank kan een dergelijk besluit niet anders dan terughoudend toetsen, te meer nu het hier de afschaffing van een eerder gevoerd categoriaal beschermingsbeleid betreft. De AbRS heeft in haar uitspraak van 26 februari 2003 (kenmerk 200206678/1, JV 2003/140) geoordeeld dat de beslissing van de Minister om ten aanzien van Sierra Leone niet langer een categoriaal beschermingsbeleid te voeren, de rechterlijke toets kan doorstaan.
- 2.13 De enkele stelling dat de situatie in Sierra Leone voor eiser nog steeds onveilig is, noch de door eiser aangehaalde informatie - een internet uitdraai -, is gelet op voornoemd toetsingskader, voldoende om tot de conclusie te leiden dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten het categoriale beschermingsbeleid af te schaffen. Derhalve heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de grond waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd was verleend, is komen te vervallen.
- 2.14 Nu ten tijde van het indienen van de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op 9 juli 2004, het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone reeds was afgeschaft, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw. De stelling van eiser dat verweerder gehandeld heeft in strijd met het vertrouwensbeginsel door de vergunning gedurende 2 jaar voort te laten duren, terwijl hij de mogelijkheid had deze in te trekken, treft geen doel. Nu de vergunning was verstrekt tot 2 september 2004, kon eiser er hoe dan ook niet zonder meer op vertrouwen dat deze na die datum zou worden voortgezet.

-
- 2.15 Vervolgens dient te worden beoordeeld of eiser ten tijde van de verleende vergunning in aanmerking kwam dan wel op grond van de huidige situatie in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw.
- 2.16 Verweerder heeft het relaas van eiser ongeloofwaardig geacht. Verweerder heeft hierbij mede betrokken de omstandigheid dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd.
- 2.17 Eiser heeft hiertegen in beroep aangevoerd dat het ontbreken van documenten hem niet tegengeworpen kan worden. Voorts heeft verweerder zijn relaas in redelijkheid niet ongeloofwaardig kunnen achten en is de wijze van toetsen niet juist. Tenslotte heeft eiser een beroep gedaan op artikel 3 EVRM.
- 2.18 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.19 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.20 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.21 Niet in geschil is dat eiser onvoldoende documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. De stelling van eiser dat verweerder hem het ontbreken van documenten thans niet heeft kunnen tegenwerpen, gelet op het feit dat hem in eerste instantie een verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw is verleend en zijn identiteit aldus vaststaat, kan niet slagen, nu voor verlening van een dergelijke verblijfsvergunning slechts van belang is of aannemelijk gemaakt is dat een vreemdeling uit het desbetreffende land afkomstig is.
- 2.22 Voorts is van belang dat omdat eiser zijn reisverhaal en route niet met bewijs dan wel gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft onderbouwd. Zo heeft eiser verklaard per boot te hebben gereisd, maar heeft hij niet kunnen verklaren over zaken zoals de naam van de boot, de vlag waaronder de boot voer, het soort boot, de kleur en de plaats waar hij de boot heeft verlaten. Reeds hierom heeft verweerder eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen. De vraag of het ontbreken van identiteitspapieren aan eiser kan worden toegerekend behoeft dan ook geen bespreking meer.
- 2.23 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

“Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.”

- 2.24 Anders dan eiser stelt, brengt de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (het Hof) van 11 januari 2007 inzake _____, niet met zich dat de rechtbank bij de beoordeling van het geloofwaardigheidsoordeel van verweerder vol moet toetsen. De AbRS heeft, onder meer in haar uitspraak van 15 juni 2006 (kenmerk 200602132/1, 200602135/1, JV 2006,290) reeds beslist dat de jurisprudentie van het Hof geen grond geeft voor het oordeel dat een – onder omstandigheden op bepaalde punten terughoudende – toetsing door de rechter op rechtmatigheid van het oordeel van de minister over de geloofwaardigheid van het asielrelaas, waar dat niet met bewijsmiddelen is gestaafd, zich niet met art. 13 jo. art. 3 EVRM verdraagt en dat van een situatie, waarin Nederland de margin of discretion overschrijdt, geen sprake is. De uitspraak van het Hof inzake _____ bevat onvoldoende aanknopingspunten om tot een ander oordeel te komen. De rechtbank toetst in het navolgende dan ook terughoudend.
- 2.25 Ten aanzien van de door verweerder gesignaleerde inconsistenties tussen de brief van de NGO Alive van 25 augustus 2000, en de verklaringen van eiser, betoogt eiser dat hij met zijn verklaring in het nader geboor dat: “ze naar geld vroegen omdat ik voor de overheid werkte” hetzelfde bedoelde als de mededeling in de brief van Alive dat eiser door rebellen zou zijn beschuldigd van het verbruiken van overheidsgeld, en dat de contact ambtenaar had moeten doorvragen teneinde dat duidelijk te maken. Dit standpunt kan niet worden gevolgd. De verklaring van eiser duidt erop dat de rebellen geld wilden. Dit is wezenlijk anders dan het enkele verwijt overheidsgeld te verbruiken, zoals verwoord in de brief van Alive.
- 2.26 Ten aanzien van het oordeel van eiser dat het bevreemdingwekkend is dat de rebellen eiser het innen van geld toevertrouwen, voert eiser aan dat het voor hem onmogelijk was te frauderen of geld achter te houden. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, kan deze enkele stelling echter niet worden gevolgd.
- 2.27 Voorts heeft verweerder in redelijkheid bevreemdingwekkend kunnen achten dat eiser, hoewel hij nagenoeg anderhalf jaar bij de rebellen stelt te hebben verbleven, weinig concreets over de rebellen heeft verklaard. De verklaring van eiser dat hij simpelweg niet bekend is met de informatie waar verweerder hem naar heeft gevraagd, is ontoereikend. Van iemand die nagenoeg anderhalf jaar bij de rebellen heeft verbleven, mag naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid worden verwacht dat hij meer details kan vertellen.
- 2.28 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder reeds op grond van de hiervoor besproken punten, die de kern uitmaken van het asielrelaas, tot het oordeel kunnen

zaaknummer: AWB 07 / 7404

6

komen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is. De overige punten behoeven derhalve geen bespreking meer.

2.4 Uit het voorgaande volgt dat verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29 Vw een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd vormen.

2.29 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

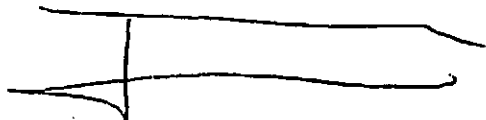
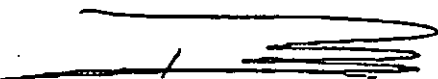
2.30 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. Vreese-Rood, rechter, en op 14 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

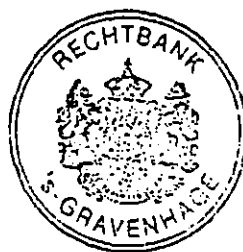

afschrift verzonden op: 14 AUG 2007

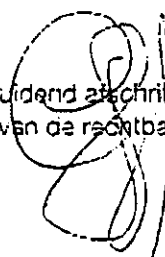
Coll: M

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstudeerend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage

nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer

RECHT VAN DEN 15 AUG 2007

Postadres: postbus 1621, 2003 BR Haarlem

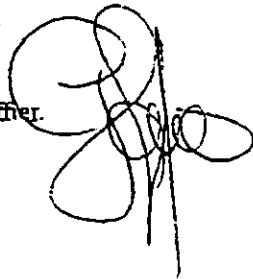
Mevrouw mr. M.E. Muller
Naaiersstraat 6
2801 NE GoudaBezoekadres
Stationsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 37 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 39 73 / 74
Voorfase
Fax (023) 888 39 76 / 77
ZittingsadministratieOnderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
OnderwerpZitting BZ Vr.
mevr G.W.A.M. Hardenberg
(023) 888 39 04
(023) 888 3977/3976
14 augustus 2007
procedurenummer 07 / 7404 BEPTDN V00 O3 G00
/staat beroep, 11.789
1
toezending afschrift uitspraak.Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Hoogachtend,

griffier.

PV056

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE
PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4866-C 10 SEP 2007	
ZAAKNR.	200706475/1/2
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr M.E. Muller
mr R.G. van den Heuvel
mr L. de Roode
Naaiersstraat 6
2801 NE Gouda
Telefoon (0182) 511211
Fax (0182) 522028

Gouda,
Inzake
Uw ref.
10 september 2007
/Staat hoger beroep, 11.964
0108-31-2035 ; CRV-nr:

Geachte heer, mevrouw,

In bovengenoemde zaak doe ik u bijgaand toekomen een hoger beroepschrift alsmede een kopie van de uitspraak waarop het beroep betrekking heeft, met het verzoek dit op de gebruikelijke wijze in behandeling te nemen.

De bijbehorende producties zend ik u per post toe.

Ik verzoek u de ontvangst van het beroep zo spoedig mogelijk schriftelijk te bevestigen.

In afwachting van uw berichten verblijf ik,

hoogachtend
uw, d.w.,

M.E. Muller

Muller & Van den Heuvel Advocaten is een samenwerking tussen Muller advocaten b.v. en Mr. R.G. van den Heuvel. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgekeerd.

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vrcmdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

kenmerk rechtbank: AWB 07/7404
kenmerk IND: 0108.31.2035
CRV-nummer:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Sierraleonse nationaliteit, thans
wonende te verder te noemen appellant, thans woonplaats kiezende te Gouda aan
de Naaierstraat no 6 ten kantore van Muller & Van den Heuvel Advocaten van wie
mevrouw mr M.E. Muller in deze als gemachtigde zal optreden en dit verzoek ondertekent
nadat zij daartoe door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd

Feiten:

Appellant is Nederland ingereisd in 2001 en heeft zijn asielaanvraag ingediend op 31
augustus 2001. Bij de beschikking van 29 maart 2002 is aan appellant een
verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw verleend met
ingangsdatum 2 september 2001.

Appellant heeft op 9 juli 2004 om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor
onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw verzocht. Naar aanleiding hiervan is op 11 juli
2006 een voornemen tot afwijzing van de voornoemde aanvraag kenbaar gemaakt.

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Appellant heeft naar aanleiding van het voornemen zijn zienswijze schriftelijk kenbaar gemaakt. Tevens is appellant op 19 oktober 2006 gehoord. Bij beschikking d.d. 30 januari 2007 is de aanvraag van appellant tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd ex-artikel 33 Vw afgewezen. Tegen deze uitspraak is beroep ingediend. De gronden van het beroep zijn aangevuld en de mondelinge behandeling van de beroepsprocedure heeft plaatsgevonden op 3 juli 2007. De rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem heeft in haar uitspraak d.d. 14 augustus 2007 en verzonden op 14 augustus 2007 (Awb 07/7404) het beroep ongegrond verklaard (productie 1).

Appellant komt in hoger beroep van deze uitspraak te weten de uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 14 augustus 2007 (AWB 07 / 7404), rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem. Appellant is van oordeel dat het besluit van geïntimeerde rechtens niet juist is en dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:**GRIEF 1:**

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

"2.20 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.21 Niet in geschil is dat eiser onvoldoende documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. De stelling van eiser dat verweerder hem het ontbreken van documenten thans niet heeft kunnen tegenwerpen, geleit op het feit dat hem in eerste instantie een verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw is verleend en zijn identiteit aldus vaststaat, kan niet slagen, nu voor verlening van een dergelijke verblijfsvergunning slechts van belang is of aannemelijk gemaakt is dat een vreemdeling uit het desbetreffende land afkomstig is."

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

Toelichting:

In de Vreemdelingen-circulaire editie 2007-01 onder 5.4 wordt ingegaan op de bewijslast wanneer er sprake is van het eventueel kunnen verlenen van een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid. In de Vc staat vermeld dat:

"Bij de beoordeling of een verblijfsvergunning grond van het categoriaal beschermingsbeleid moet worden verleend, wordt niet in de eerste plaats gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielrelaas betreffen, geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking komt voor verlening van de verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moet de identiteit- en nationaliteitsgegevens wel buiten twijfel staan."

Deze zelfde alinea staat vermeld in de Vc ten tijde van het nemen van het besluit.

Uit de tekst van de Vc blijkt dus letterlijk dat niet aannemelijk moet worden gemaakt uit welk land de betreffende vreemdeling afkomstig is maar dat ook de identiteitsgegevens buiten twijfel moeten zijn, voordat een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 lid 1 onder d Vw wordt verleend.

Nu aan appellant bij beschikking d.d. 29 maart 2002 een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 lid 1 onder d Vw is verleend, betekent dit dat geïntimeerde er van uit is gegaan dat zowel zijn identiteitsgegevens als nationaliteitsgegevens op dat moment vast stonden. Deze beschikking is in kracht van gewijsde gegaan.

Dit betekent dat deze feiten vaststaan tenzij geïntimeerde aantoont dat zij ten onrechte van deze gegevens zijn uitgegaan bij het eerderde besluit. Hiervan is in de beschikking d.d. 30 januari 2007 geen sprake. Dit betekent dat artikel 31 lid 2 onder f Vw ten onrechte in de onderhavige zaak is tegengeworpen. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Bijgaand wordt tevens overgelegd het schrijven d.d. 8 juni 2007 (productie 2) van de zijde van appellant aan geïntimeerde alsmede de bijlage erbij. Dit betreft een origineel geboortedocument. De rechtbank heeft de geboorteakte buiten beschouwing gelaten.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

"2.28 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder reeds op grond van de hiervoor besproken punten, die de kern uitmaken van het asielrelaas, tot het oordeel kunnen komen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is."

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

Toelichting:

Gezien hetgeen is gesteld onder grief 1 is artikel 31 lid 2 onder f Vw ten onrechte tegengeworpen. Dit betekent dat van een onjuist toetsingskader is uitgegaan. Immers, nu appellant niet langer als ongedocumenteerde kan worden beschouwd, dient het andere toetsingskader neergelegd in C1/3.2.3 Vc worden toegepast.

Ter onderbouwing van dit standpunt wordt verwezen naar de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zwolle, d.d. 24 januari 2006, Awb 03/43390 (welke uitspraak wordt overgelegd als productie 3).

De rechtbank heeft dus ten onrechte getoetst aan het toetsingskader wanneer er sprake is van een terecht tegenwerpen van hetgeen is bepaald in artikel 31 lid 2 aanhef en onder a tot en met f Vw, te weten dat in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

"2.26 Ten aanzien van het oordeel van eiser dat het bevreemdingwekkend is dat de rebellen eiser het innen van geld toevertrouwen, voert eiser aan dat het voor hem onmogelijk was te frauderen of geld achter te houden. Zonder nadere motivering, die ontbreekt, kan deze enkele stelling echter niet worden gevolgd."

Toelichting:

Eiser is in de beroepsgronden onder punt 10 op dit punt wordt ook wordt aangehaald in het besluit ingegaan. Eiser heeft in de beroepsgronden opgemerkt dat:

"Eiser inde geld en stond dat af aan de rebellenleider. Er was geen mogelijkheid dat hij op enige wijze dan ook zou frauderen of het geld achter zou houden."

Toelichting:

Uit het rapport nader gehoor, pagina 5, d.d. 27 december 2001 blijkt dat appellant destijds met de klanten die spullen kwamen halen en die onvoldoende geld hadden, met deze klanten mocht meegaan maar dat er vier gewapende mannen met hen zijn meegestuurd. Wanneer er vier gewapende mannen bij een geldtransactie aanwezig zijn, zijn de mogelijkheden tot het frauderen, dan wel achterhouden van geld nihil. Dit behoeft geen nadere motivering.

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

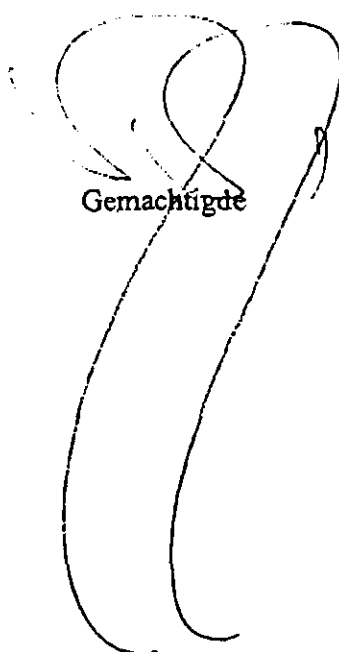
GRIEF 4:

Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren.

Nu deze grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 14 augustus 2007 en verzonden op 14 augustus 2007 te worden vernietigd.

Het is op deze gronden dat appellant concludeert, dat het de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, AWB 07 / 7404, uitgesproken op 14 augustus 2007 en verzonden op 14 augustus 2007 tussen appellant als eiser en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 10 september 2007

Gemachtigde